

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0834
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0272/SA

Verzoekende partij	mevrouw Karin DE SCHRIJVER vertegenwoordigd door advocaat Griet CNUUDE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Brabantdam 56
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN
Tussenkommende partij	mevrouw Mita DE SCHRIJVER , vertegenwoordigd door advocaat Wim DE CUYPER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 december 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse van 6 juni 2017 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend volgens ingediend plan en onder voorwaarden voor het herbouwen van twee zonevreemde woningen na slopen van bestaande bebouwing op de percelen gelegen te 9140 Temse, Rupelmondestraat 58-60, met als kadastrale omschrijving 2de afdeling, sectie C, nr. 0549A, 0550B, 0551C, 0551D en 0552B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 14 maart 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 20 maart 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 17 april 2018.

Advocaat Griet CNUUDE voert het woord voor de verzoekende partij.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Roy VAN DER CRUYSSSEN *loco* advocaat Wim DE CUYPER voert het woord voor de tussenkomende partij

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 16 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*nieuwbouw 2 halfopen woningen na totale sloop*” op de percelen gelegen te 9140 Temse, Rupelmondestraat 58-60.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 februari 2017 tot en met 29 maart 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gedeeltelijk gunstig :

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 6 juni 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regels rond ontbossen.

(...)

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in strijd met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

Basisrechten zonevreemde constructies

Herbouwen op dezelfde plaats van een bestaande zonevreemde woning (art. 4.4.13. VCRO):
De vigerende bestemmingsvoorschriften vormen op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van een bestaande zonevreemde woning op dezelfde plaats, op voorwaarde dat het aantal woonegelegenheden beperkt blijft tot het bestaande aantal.

Er is sprake van een herbouw op dezelfde plaats indien de nieuwe woning ten minste drie kwart van de bestaande woonoppervlakte overlapt. De bestaande woonoppervlakte sluit zowel de oppervlakte van het hoofdgebouw in als deze van de fysisch aansluitende

aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw.

Deze mogelijkheden gelden niet in:

1° ruimtelijk kwetsbare gebieden, met uitzondering van parkgebieden;

2° recreatiegebieden, zijnde de als dusdanig door een plan van aanleg aangewezen gebieden, en de gebieden, geordend door een ruimtelijk uitvoeringsplan, die onder de categorie van gebiedsaanduiding "recreatie" sorteren. (art. 4.4.13. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De nieuwe woningen hebben een bouwvolume van respectievelijk 997,4 m² en 996,65 m², en overlappen de bestaande constructies met meer dan 75%.

De tuinmuur werd niet in rekening gebracht bij de volumeberekening; de hoogtemaat ontbreekt. Als voorwaarde zal een maximum hoogte van 2m worden opgelegd, zodoende valt de muur onder de vrijstelling van vergunningsplicht.

Er bestaat echter geen rechtsgrond om de verhardingen (respectievelijk 162 m² en 126 m² volgens het hemelwaterformulier) te vergunnen. Op deze locatie zijn uitsluitend van vergunning vrijgestelde niet-overdekte constructies toegelaten. In de zijtuin en achtertuin kan maximum 80 m² aan niet overdekte constructies worden gebouwd; in de voortuinstrook beperkt dit zich tot de strikt noodzakelijke toegang tot de voordeur. De verharding dient dan ook uit de vergunning te worden gesloten.

Bestemmingscategorie

De aanvraag heeft als hoofdfunctie: wonen

Toetsing aan de goede ruimtelijk ordening

Historiek

(...)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag.

De aanvraag is gelegen in het agrarisch gebied in het noorden van Temse. De aanvraag heeft betrekking op twee bestaande woningen, halfopen bebouwing, met aanhorigheden. Deze kleinschalige woningen situeren zich op de percelen 551D en 551C. Ook de omliggende weilanden behoren toe aan de aanvrager.

De Rupelmondestraat is een verharde landelijke weg met een verhardingsbreedte van 3,7m. De omgeving wordt hoofdzakelijk gekenmerkt door weilanden en akkerland, met her en der verspreide agrarische bebouwing.

De aanvraag strekt tot het slopen van de tweewoonst, en het oprichten van twee nieuwe woningen in halfopen bebouwing, bestaande uit twee bouwlagen en hellend dak. De woningen worden 3,6m achteruitgeschoven ten aanzien van de bestaande voorbouwlijn. De scheidingslijn tussen de woningen schuift 1,25m op.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

- Functionele inpasbaarheid: het betreft een vervangingsnieuwbouw van twee bestaande woningen. De functie blijft aldus gelijk.

- Mobiliteitsimpact: het betreft een vervangingsnieuwbouw van twee bestaande woningen. De mobiliteitsimpact blijft aldus gelijk.

- Schaal: De schaal van de bebouwing wordt ingegeven door wat decretaal werd vastgelegd in de basisrechten rond zonevreemde woningen.

- Ruimtegebruik: Het ruimtegebruik verhoogt aanzienlijk ten opzichte van de bestaande toestand. Het ruimtegebruik wordt bepaald door wat decretaal werd vastgelegd in de basisrechten rond zonevreemde woningen. Evenwel is de verhardingsgraad hoger dan maximaal toegelaten, hetgeen leidt tot een verdere vertuining van het agrarisch gebied.

- *Bouwdichtheid: blijft gelijk*
- *Visueel-vormelijke elementen: de woningen worden opnieuw opgericht als twee halfopen bebouwingen, weliswaar in een hedendaagse stijl en vormgeving, bestaande uit twee bouwlagen en plat dak. Samen vormen zij één harmonieus geheel door eenzelfde gabariet en materialisatie.*
- *Cultuurhistorische aspecten en bodemreliëf: de aanvraag omvat geen reliëfwijzigingen. De impact is aldus beperkt.*
- *Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid: de woningen zijn voorzien van alle hedendaagse comforteisen.*

Toetsing aan de decretale beoordelingselementen

(...)

Watertoets

(...)

Screening project-milieueffectenrapportage

(...)

Normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een bescheiden woonaanbod.

(...)

Advies

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt zijn er aldus geen bezwaren tegen de inwilliging van de aanvraag.

Gedeeltelijk gunstig. De tuinmuur en de verhardingen worden uit de vergunning gesloten.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 06/06/2017 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de stedenbouwkundige vergunning af aan de aanvrager.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden

De verhardingen in de zijtuin en achtertuin worden uit de vergunning gesloten. In de voortuin wordt de verharding beperkt tot maximum 18m² per woning. De niet-overdekte constructies in zij- en achtertuin dienen beperkt te blijven tot van vergunning vrijgestelde stedenbouwkundige handelingen. Alle verhardingen zijn uit te voeren in waterdoorlatende materialen of wateren op eigen terrein af naar de onverharde randzones.

De tuinmuur heeft een maximum hoogte van 2 m.

Algemeen

(...)

Aangifteplicht

(...)

Openbaar domein

(...)

Riolering

(...)

Reglement op de keuring van de scheiding tussen hemelwater en afvalwater (G.R. 31.01.2011)

(...)

Veiligheid

(...)
Sloopwerken
(...)
Grondwerken
..."

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 7 juli 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 september 2017 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

" ...

2. Motivering

2.4. De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het slopen en het herbouwen van twee zonevrije residentiële woningen niet in functie van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf, is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet evenwel in afwijkingsbepalingen voor het herbouwen van zonevrije gebouwen.

Onderstaande artikels zijn op dit punt relevant:

"Art. 4.4.10. §1. Deze afdeling is van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevrije constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden.

Het voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt beoordeeld op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag tot verbouwen, herbouwen of uitbreiden, of, in de gevallen, vermeld in onderafdeling 3 en 4, op de vooravond van de afbraak, de vernietiging of de beschadiging.

§2. De basisrechten van deze afdeling zijn van toepassing in gebieden, geordend door een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg. ..."

De aanvraag voldoet aan de in voormeld artikel 4.4.10. gestelde voorwaarden inzake het niet verkrot en vergund zijn van de woning op het ogenblik van de vergunningsaanvraag.

De bestaande woningen zijn immers geenszins verkrot. Het betreffen verouderde woningen niet meer aangepast aan hedendaagse woonnormen en – comfort die ondanks ouderdomsverschijnselen nog in een aanvaardbare bouwfysische toestand zijn. De foto's gevoegd bij de aanvraag staven dit gegeven. Evenwel is de woning nr. 60 ongeschikt en onbewoonbaar bevonden en moet er een verkrottingsheffing voor betaald worden.

"Art. 4.4.13. §1. De vigerende bestemmingsvoorschriften vormen op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van een bestaande zonevrije woning op dezelfde plaats, op voorwaarde dat het aantal woonegelegenheden beperkt blijft tot het bestaande aantal.

Als het bestaande bouwvolume meer dan 1.000m³ bedraagt, is het maximale volume van de herbouwde woning beperkt tot 1.000m³.

§2. Voor de toepassing van §1, eerste lid, is sprake van een herbouw op dezelfde plaats indien de nieuwe woning ten minste drie kwart van de bestaande woonoppervlakte overlapt. De bestaande woonoppervlakte sluit zowel de oppervlakte van het hoofdgebouw in als deze van de fysisch aansluitende aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw. ”

Volgens de beschrijvende nota van de architect bedraagt het volume van de herbouwde woningen respectievelijk 997,4 m³ en 996,65 m³, zijnde een ontworpen bouwvolume beperkt tot minder dan 1000 m³.

Echter, de woningen worden 3,6 m achteruitgeschoven ten aanzien van de bestaande voorbouwlijn. De scheidingslijn tussen de woningen schuift 1,25 m op naar rechts. Bijgevolg overlappen de nieuwe woningen, in het bijzonder woning nr. 58, niet met drie kwart van de bestaande woonoppervlakte. Het rechtsaanpalende “bijgebouw”, opgericht uit golfplaten, kan bezwaarlijk aanzien worden als aansluitende aanhorigheid die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vindt bij het hoofdgebouw. Bijgevolg beoogt de aanvraag het herbouwen van een zonevreemde woning op een gewijzigde plaats en moet de aanvraag getoetst worden aan art. 4.4.14. van de VCRO:

Artikel 4.4.14. .:§1. De vigerende bestemmingsvoorschriften vormen op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van een bestaande zonevreemde woning op een gewijzigde plaats, op voorwaarde dat voldaan is aan alle hiernavolgende vereisten:

1° het aantal woongelegenheden blijft beperkt tot het bestaande aantal;

2° voor het herbouwen is ten minste één van volgende oorzaken aanwijsbaar:

a) de woning is getroffen door een rooilijn,

b) de woning bevindt zich in een achteruitbouwzone,

c) de verplaatsing volgt uit redenen van een goede ruimtelijke ordening, en wordt door de aanvrager uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit een betere integratie in de omgeving, een betere terreinbezetting of een kwalitatief concept;

3° ten minste één van volgende voorwaarden is vervuld:

a) de herbouwde woning krijgt dezelfde voorbouwlijn als de dichtstbijzijnde constructie,

b) de nieuwe toestand levert een betere plaatselijke aanleg op, en richt zich op de omgevende bebouwing of plaatselijk courante inplantingswijzen.

Als het bestaande bouwvolume meer dan 1.000 m³ bedraagt, is het maximale volume van de herbouwde woning beperkt tot 1.000 m³.

§2. De mogelijkheden, vermeld in §1, gelden niet in:

1° ruimtelijk kwetsbare gebieden, met uitzondering van parkgebieden;

2° recreatiegebieden, zijnde de als dusdanig door een plan van aanleg aangewezen gebieden, en de gebieden, geordend door een ruimtelijk uitvoeringsplan, die onder de categorie van gebiedsaanduiding “recreatie” sorteren.

Het aantal woongelegenheden blijft beperkt tot het bestaande aantal, namelijk twee. De woningen zijn niet getroffen door een rooilijn of achteruitbouwzone.

Er kan bezwaarlijk gemotiveerd worden dat de verplaatsing volgt uit redenen van een goede ruimtelijke ordening. De voorbouwlijn is niet dezelfde als deze van de dichtstbijzijnde constructie, die tevens op meer dan 60 m ligt. Zodoende kunnen de bestreden woningen en de dichtstbijzijnde bebouwing niet ruimtelijk aan elkaar gekoppeld worden, zij vormen geen ruimtelijke cluster van bebouwing of woonkorrel. Bijgevolg levert de gewenste toestand geen betere plaatselijke aanleg op en richt zich niet op de omgevende bebouwing.

Bovendien werd dit in de aanvraag niet gemotiveerd.

Voorliggende aanvraag voldoet niet aan de toepassingsvoorwaarden inzake zonevreemdheid zoals hoger omschreven. Concluderend wordt geoordeeld dat de voorliggende aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt.

2.5. Goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag beoogt het slopen van de tweewoonst, en het oprichten van twee nieuwe woningen in halfopen bebouwing, bestaande uit twee bouwlagen en plat dak. Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning eveneens beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de directe omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld en in voorkomend geval de bestaande toestand van de te herbouwen woning.

De herbouwde woning betreft andere bouwtypologie dan de bestaande, namelijk van één bouwlaag (voor het grootste deel) afgewerkt met een hellend dak naar twee bouwlagen met een plat dak. Deze bouwtypologie is vreemd aan de landelijke omgeving. Het materiaalgebruik betreft donkergrijze bakstenen en witte crepi en kadert bijgevolg niet in een landelijke omgeving.

De werken integreren zich niet in de landelijke omgeving en doen afbreuk aan het stedenbouwkundig aspect en het landelijk karakter van de omgeving.

Bovendien is het volgens de bijgevoegde plannen onduidelijk hoe de tuinen van de woningen zich zullen verhouden tov de omliggende percelen, daar er geen duidelijke perceelsgrenzen worden weergegeven op het liggingsplan. Een mogelijke vertuining van het agrarisch landschap is niet toegestaan. Daarbij zijn de gewenste verhardingen strijdig aan de geldende voorschriften.

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg van de omgeving in het gedrang, zodat voorliggende aanvraag niet vatbaar is voor vergunning.

2.6. Conclusie

*Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.
..."*

Na de hoorzitting van 3 oktober 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 19 oktober ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“... ”

1. Feitelijke en juridische gronden

(...)

1.5. Beschrijving van de omgeving de bouwplaats en het project

De aanvraag is gelegen in het noorden van Temse. De Rupelmondestraat is een verharde landelijke weg met een verhardingsbreedte van 3,7 m. De omgeving wordt hoofdzakelijk gekenmerkt door weilanden en akkerland, met her en der verspreide agrarische bebouwing.

De aanvraag heeft betrekking op twee bestaande woningen, halfopen bebouwing, met aanhorigheden. Deze kleinschalige woningen situeren zich op de percelen 551D en 551C. Ook de omliggende weilanden behoren toe aan de aanvrager.

De aanvraag omvat het slopen van de tweewoonst, en het oprichten van twee nieuwe woningen in halfopen bebouwing, bestaande uit twee bouwlagen en plat dak. De woningen worden 3,6 m achteruitgeschoven ten aanzien van de bestaande voorbouwlijn. De scheidingslijn tussen de woningen schuift 1,25 m op.

(...)

2. Motivering

2.1. De watertoets

(...)

2.2. Archeologietoets

(...)

2.3. De MER-toets

(...)

2.4. De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het slopen en het herbouwen van twee zonevremde residentiële woningen niet in functie van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf, is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet evenwel in afwijkingsbepalingen voor het herbouwen van zonevremde gebouwen.

Onderstaande artikels zijn op dit punt relevant:

“Art. 4.4.10. §1. Deze afdeling is van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevremde constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden.

Het voldoen aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, wordt beoordeeld op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag tot verbouwen, herbouwen of uitbreiden, of, in de gevallen, vermeld in onderafdeling 3 en 4, op de vooravond van de afbraak, de vernietiging of de beschadiging.

§2. De basisrechten van deze afdeling zijn van toepassing in gebieden, geordend door een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg. ...”

De aanvraag voldoet aan de in voormeld artikel 4.4.10. gestelde voorwaarden inzake het niet verkrot en vergund zijn van de woning op het ogenblik van de vergunningsaanvraag. De bestaande woningen zijn immers geenszins verkrot. Het betreffen verouderde woningen niet meer aangepast aan hedendaagse woonnormen en – comfort die ondanks ouderdomsverschijnselen nog in een aanvaardbare bouwfysische toestand zijn. De foto’s gevoegd bij de aanvraag staven dit gegeven. Evenwel is de woning nr. 60 ongeschikt en onbewoonbaar bevonden en moet er een verkrottingsheffing voor betaald worden.

“Art. 4.4.13. §1. De vigerende bestemmingsvoorschriften vormen op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van een

bestaande zonevreemde woning op dezelfde plaats, op voorwaarde dat het aantal woonegelegenheden beperkt blijft tot het bestaande aantal.

Als het bestaande bouwvolume meer dan 1.000m³ bedraagt, is het maximale volume van de herbouwde woning beperkt tot 1.000m³.

§2. Voor de toepassing van §1, eerste lid, is sprake van een herbouw op dezelfde plaats indien de nieuwe woning ten minste drie kwart van de bestaande woonoppervlakte overlapt. De bestaande woonoppervlakte sluit zowel de oppervlakte van het hoofdgebouw in als deze van de fysisch aansluitende aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw. ”

Volgens de beschrijvende nota van de architect bedraagt het volume van de herbouwde woningen respectievelijk 997,4 m³ en 996,65 m³, zijnde een ontworpen bouwvolume beperkt tot minder dan 1000 m³.

Echter, de woningen worden 3,6 m achteruitgeschoven ten aanzien van de bestaande voorbouwlijn. De scheidingslijn tussen de woningen schuift 1,25 m op naar rechts. Bijgevolg overlappen de nieuwe woningen, in het bijzonder woning nr. 58, niet met drie kwart van de bestaande woonoppervlakte. Het rechtsaanpalende “bijgebouw”, opgericht uit golfplaten, kan bezwaarlijk aanzien worden als aansluitende aanhorigheid die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vindt bij het hoofdgebouw.

Er is met voorliggend ontwerp wel degelijk voldaan aan de 75% overlap regel aangezien een deel van de huidige bebouwing wordt/is afgebroken en niet wordt herbouwd.

Dat de woning naar achter wordt geschoven is te verantwoorden, aangezien het hier om een smalle weg gaat, die nu zeer dicht tegen het pand komt, zodat meer naar achteren inplanten een positieve impact heeft op de mobiliteit.

De woning ligt daarenboven in een lichte bocht, zodat een beperkte verplaatsing ook het zicht ten goede komt.

Deze inplantingswijziging zorgt er ook voor dat op eigen terrein kan geparkeerd worden. In de onmiddellijke omgeving staan meerdere woningen zo, op deze afstand ingeplant. Ten opzichte van de huidige achterbouw wordt niet dieper gebouwd.

Voorliggende aanvraag voldoet dan ook aan de toepassingsvoorwaarden inzake zonevreemdheid zoals hoger omschreven. Concluderend wordt geoordeeld dat de voorliggende aanvraag de legaliteitstoets doorstaat.

2.5. De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag beoogt het slopen van de tweewoonst, en het oprichten van twee nieuwe woningen in halfopen bebouwing, bestaande uit twee bouwlagen en plat dak.

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning eveneens beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de directe omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld en in voorkomend geval de bestaande toestand van de te herbouwen woning.

De herbouwde woning betreft andere bouwtypologie dan de bestaande, namelijk van één bouwlaag (voor het grootste deel) afgewerkt met een hellend dak naar twee bouwlagen

met een plat dak. Deze bouwtypologie is enigszins vreemd aan de landelijke omgeving, maar kan aanvaard worden.

Het materiaalgebruik betreft donkergrijze bakstenen en witte crepi laat zich inpassen in deze landelijke omgeving.

De werken integreren zich in de landelijke omgeving en doen geen afbreuk aan het stedenbouwkundig aspect en het landelijk karakter van de omgeving.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen en van de aanvrager wordt bijgetreden :

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg van de omgeving niet in het gedrang.

2.6. Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarden zoals opgenomen in het bestreden besluit.

3. Besluit

Artikel 1

Het derdenberoep ingesteld tegen de beslissing van 6 juni 2017 van het college van burgemeester en schepenen van Temse houdende verlenen van een gedeeltelijke en voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning, aangevraagd door mevrouw Mita De Schrijver, wordt verworpen.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens ingediend plan onder volgende voorwaarden :

- *De verhardingen in de zijtuin en achtertuin worden uit de vergunning gesloten. In de voortuin wordt de verharding beperkt tot maximum 18m² per woning. De niet-overdekte constructies in zij- en achtertuin dienen beperkt te blijven tot van vergunning vrijgestelde stedenbouwkundige handelingen. Alle verhardingen zijn uit te voeren in waterdoorlatende materialen of wateren op eigen terrein af naar de onverharde randzones.*
- *De tuinmuur heeft een maximum hoogte van 2 m*

De adviezen en reglementen van de nutsmaatschappijen zijn na te leven. Eventuele kosten voor uitbreiding van de netten zijn ten laste van de bouwheer.

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomen partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomen partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat het aangevraagde bouwproject de bebouwing in volume zal doen toenemen. Zij meent dat er sprake is van residentialisering van het agrarisch gebied doordat gekozen wordt voor een bouwstijl en architectuur die volgende de verzoekende partij vreemd is aan het agrarisch gebied en doordat de herbouwde woningen een andere bouwtypologie zullen aannemen. De verzoekende partij stelt dat zij visuele schade zal lijden en vreest voor een waardevermindering van haar goed.

De verzoekende partij voert ook aan dat het vrij en ongeschonden uitzicht zal aangetast worden doordat kleine woningen met weinig impact vervangen worden door grotere woningen zonder binding met het agrarisch gebied. Zij zullen volgens de verzoekende partij een visueel storend effect hebben en afbreuk doen aan het agrarisch landschap. Zij meent bovendien dat het aangevraagde tot vertuining van akkerland zal leiden aangezien op de percelen geen ruimte is voor een tuin en de omliggende percelen werden meegenomen in de aanvraag.

De verzoekende partij stelt in essentie dat zij visuele, morele en mogelijk financiële schade zal lijden. Zij meent dat haar leefgenot zal worden geschaad bij realisatie van de werken, dat het uitzicht op het agrarisch landschap wordt geschonden en dat zij morele schade zal lijden aangezien het lot van de percelen die van oudsher aan haar familie toebehoorden haar nauw aan het hart liggen.

De verzoekende partij zet uiteen dat de vergunning uitvoerbaar is en dat deze op relatief korte termijn kan worden gerealiseerd (vermits het om kleine woningen gaat). Zij brengt aan dat van haar niet mag worden verwacht dat zij wacht tot de aanvang van de werken op het terrein of tot de start van de uitvoering van de werken. In dat geval zou haar immers verweten kunnen worden dat zij niet diligent is opgetreden. De verzoekende partij drukt ook de vrees uit voor zware schadelijke gevolgen wanneer zij een uitspraak ten gronde moet afwachten.

Tot slot geeft de verzoekende partij nog aan dat eerstdaags een aanvraag tot verbouwing van haar hoeve zal ingediend worden en de schade onmiddellijk voelbaar zal zijn van zodra zij haar intrek neemt in de verbouwde hoeve.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet precies, duidelijk en voldoende concreet aantoont dat zij ernstige hinder of nadelen zou kunnen ondervinden van de bestreden beslissing. De verwerende partij verduidelijkt dat het verzoekschrift geen foto's bevat en dat verzoekende partij bovendien niet aantoont dat zij op dit ogenblik aldaar woonachtig is.

De verwerende partij meent dat de verzoekende partij het vrij en ongeschonden uitzicht vanuit de te betrekken woning niet aannemelijk maakt omdat het uitzicht nu reeds niet ongeschonden is, gelet op de reeds bestaande, te slopen woningen. De verwerende partij voegt er nog aan toe dat het uitzicht hoe dan ook belemmerd wordt door de aanplantingen en constructies op eigen perceel. De verwerende partij voegt toe dat de verzoekende partij een algemene hypothese maakt, maar niet het minste bewijs voorligt van financiële of morele schade. Bovendien meent zij dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de hinder en de uitvoering van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij spreekt van een toenemende residentialisering in agrarisch gebied en betreurt dat de omgeving het karakter van woongebied zou krijgen. Hieruit leidt de verwerende partij af dat de verzoekende partij vooral moeite heeft met de mogelijkheid tot bebouwing die niet rechtstreeks zou voortvloeien uit de bestreden beslissing, maar wel uit de decretale bepalingen inzake zonevreemde basisrechten.

De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij de hoogdringenheid niet aantoont. De verzoekende partij woont op heden immers niet in de Rupelmondestraat. Uit de stukken blijkt dat de stedenbouwkundige aanvraag voor de verbouwing van haar goed nog moet ingediend worden, zodat er volgens de verwerende partij geen sprake kan zijn van actuele en onmiddellijk dreigende schade als gevolg van een geschonden uitzicht.

De verzoekende partij toont volgens haar evenmin aan dat de werken ter uitvoering van de bestreden beslissing gestart zijn of eerstdaags zullen aanvangen. Bovendien moeten de bestaande woningen nog gesloopt worden, zodat de vordering tot schorsing voorbarig is. De verwerende partij stelt dat de vermeende hinder zich pas zal manifesteren wanneer de woningen volledig opgericht zijn en geeft aan dat de werken vandaag of binnenkort nog niet voltooid zullen zijn.

De verwerende partij stelt dat iedere stedenbouwkundige vergunning bij voorbaat geschorst zou moeten worden indien de redenering van de verzoekende partij wordt gevolgd. Het louter feit dat een herstel moeilijk te bekomen is, is op zich niet voldoende om tot schorsing te besluiten.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij er niet in slaagt om aan de hand van concrete, pertinente en verifieerbare gegevens de nadelige gevolgen aan te tonen.

Zij stelt dat er op dit ogenblik reeds twee zonevreemde woningen aanwezig zijn op de bouwplaats en dat er nog 65 meter afstand is tussen de woning van de verzoekende partij. De tussenkomende partij meent dat de herbouw en uitbreiding niet van die aard is dat de verzoekende partij daar negatieve gevolgen op haar eigendom van zal ondervinden, minstens toont zij dit niet aan met concrete gegevens.

Volgens de tussenkomende partij is er geen sprake van verdere residentialisering van het agrarisch gebied_aangezien op de bouwplaats geen landbouwactiviteit heeft plaatsgevonden en het aantal woongelegenheden hetzelfde blijft. De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij zelf geen moeite mee heeft om het agrarisch gebied te residentialiseren, daar de eigendom van de verzoekende partij een voormalige landbouwexploitatie betreft en zij aangeeft dat zij deze zal herbouwen.

De tussenkomenende partij merkt op dat de verzoekende partij niet woonachtig is in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats, zodat zij actueel geen visuele schade kan lijden. Tussen beide eigendommen bevindt zich bovendien een groenscherm dat het zicht op de bouwplaats voor de verzoekende partij belemmert. De tussenkomenende partij voegt foto's toe waaruit moet blijken dat er geen sprake is van visuele hinder (door de afstand tussen beide woningen en het groenscherm). De tussenkomenende partij merkt tot slot nog op dat in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats een vergunning werd afgeleverd voor een gebouw met dezelfde bouwtypologie (twee bouwlagen met plat dak), opgetrokken in het rechtstreekse gezichtsveld van de verzoekende partij. Het aangevraagde laat zich volgens de tussenkomenende partij wel degelijk inpassen in de omgeving wat materiaalgebruik en vormgeving betreft.

Wat de emotionele band met de betrokken terreinen betreft stelt de tussenkomenende partij dat die voor beide partijen dezelfde is. Zij ziet niet in hoe de herbouw van de woningen enige welbepaalde emotionele schade van zekere omvang en ernstig ongemak of nadeel kan veroorzaken voor de verzoekende partij.

De tussenkomenende partij ziet niet in hoe de herbouw van twee woningen een financiële minwaarde kan betekenen voor de eigendom van de verzoekende partij, temeer daar de verzoekende partij aanvoert dat zij haar eigendom binnenkort zelf zal bewonen.

De tussenkomenende partij merkt op dat ook nu twee woningen zijn gevestigd op de bouwplaats, zodat personen zich er kunnen vestigen om er te wonen. Bovendien is de verzoekende partij momenteel zelf niet woonachtig in de omgeving van de bouwplaats, zodat er geen persoonlijk en actueel woon- en leefgenot is voor de verzoekende partij.

Vervolgens roept de tussenkomenende partij in dat de argumentatie van de verzoekende partij als zou de vernietigingsprocedure te laat komen een tegenstrijdigheid bevat, nu zij enerzijds in het kader van de nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gewag maakt van een groot volume en anderzijds in het kader van de hoogdringendheid te kennen geeft dat de *“kleine woningen op relatief korte termijn kunnen worden gerealiseerd.”*

De verzoekende partij toont evenmin aan dat de vermeende hinder onherroepelijke schade kan veroorzaken aan haar eigendom. Louter stellen dat de uitvoering van de werken korter is dan de behandeling van de vordering tot vernietiging volstaat niet om de hoogdringendheid aan te tonen.
Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Eens de werken zijn uitgevoerd zal zij zich geconfronteerd zien met visuele hinder door aantasting van het landschap. Van zodra de werken starten zal haar woongenot worden aangetast.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op de sloop van twee bestaande zonevreemde woningen en de herbouw en uitbreiding van deze woningen.

De Raad moet vaststellen dat de verzoekende partij niet aantoont dat de zaak niet kan behandeld worden volgens de gebruikelijke termijnen van een vernietigingsprocedure. De verzoekende partij stelt louter dat de vergunning uitvoerbaar is en deze op korte termijn kan worden gerealiseerd, zodat een vernietigingsprocedure te laat zal komen.

De verzoekende partij voert weliswaar aan dat de vergunning uitvoerbaar is, maar geeft tevens aan dat nog geen aanvang werd genomen met de werken, zelfs niet van de sloopwerken, zodat het terrein nog niet bouwrijp gemaakt werd. Het feit dat de tussenkomen partij de werken kan starten en mogelijks het resultaat van de procedure bij de Raad niet zal afwachten, kan op zich geen verantwoording uitmaken voor de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid. Het komt aan de verzoekende partij toe te overtuigen dat dit gegeven, samen met de persoonlijke en ernstige gevolgen die de uitvoering van de werken zal teweeg brengen, een hoogdringende behandeling, noodzaakt.

Met de tussenkomen partij dient bovendien te worden vast gesteld dat de verzoekende partij zonder meer stelt de werken op relatief korte termijn kunnen worden uitgevoerd, omdat de te herbouwen woningen, kleine woningen betreffen, terwijl zij in de voorgaande paragraaf inzake nadelige gevolgen nog aangaf dat het volume aan bebouwing zal toenemen en het grotere woningen betrof. Een snelle uitvoering van de werken kan dan ook in vraag gesteld worden en is minstens niet aangetoond.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij niet concreet aannemelijk dat zij niet kan wachten op een vernietigingsarrest.

3.

Een zaak is bovendien slechts hoogdringend wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang, dan wel ernstige ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt.

[Bij de beoordeling van de redenen van hoogdringendheid kan de Raad enkel rekening houden met wat is uiteengezet in het verzoekschrift en de bijgevoegde stukkenbundel. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift kunnen niet in aanmerking worden genomen.

De verzoekende partij vreest voor residentialisering van agrarisch gebied en toename van het volume van zonevreemde woningen, visuele hinder door verlies aan uitzicht, emotionele schade, financiële nadelen door minwaarde van haar eigendom en schending van haar woon- en leefgenot. De Raad moet echter vast te stellen dat de ingeroepen nadelen (te) vaag zijn en niet worden aangetoond. Zoals hierna zal blijken beperkt de verzoekende partij zich tot stellingen die het niveau van de hypothese nauwelijks overstijgen.

De verzoekende partij drukt in de eerste plaats haar vrees voor verdere residentialisering van het agrarisch gebied en toename van het volume aan zonevreemde woningen uit. De verzoekende

partij toont echter niet aan waarin deze nadelen voor haar persoonlijk precies zijn gelegen. De Raad moet immers vaststellen dat de op de bouwplaats momenteel eveneens twee woningen aanwezig zijn en er geen landbouwactiviteiten plaats vinden. Het aantal woongelegenheden neemt derhalve niet toe en het gebruik wordt evenmin gewijzigd. Het betreft eerder een bestemming van een reeds bestaande toestand. Het komt de Raad dan ook voor dat er geen sprake is van residentialisering van agrarisch gebied, minstens wordt dit niet aangetoond.

Het gegeven dat de bestaande woningen niet enkel worden herbouwd, maar tevens worden uitgebreid en het volume aan zonevreemde bebouwing zou toenemen, wordt door de Raad evenmin weerhouden als een zwaarwichtig nadeel dat voldoende concreet wordt gemaakt. Het valt immers moeilijk in te zien hoe de verzoekende partij hierdoor nadeel zal lijden, laat staan een zwaarwichtig nadeel dat de behandeling bij hoogdringendheid verantwoordt, daar zij eigenares is van een perceel op geruime afstand (ongeveer 65 meter) van de bouwplaats. De verzoekende partij toont alleszins niet aan welk persoonlijk nadeel zij hiervan ondervindt en bijgevolg evenmin in welke mate zij hierdoor wordt benadeeld.

Voor zover de verzoekende partij al een recht zou hebben op vrij en ongeschonden uitzicht, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in gebreke blijft om de ernst van deze visuele hinder concreet aan te tonen. Zij voegt bij haar verzoekschrift weliswaar een foto van de bestaande woningen, maar laat na om een foto toe te voegen die de Raad daadwerkelijk zou toelaten om een realistische inschatting te maken van de beweerde visuele hinder. De verzoekende partij voegt alleszins geen foto toe die het beweerde ongeschonden uitzicht weergeeft. Gelet op de bestaande te slopen woningen kan de vraag gesteld worden of er wel sprake is van een ongeschonden uitzicht. In ieder geval toont de verzoekende partij niet aan dat de herbouw en uitbreiding van de bestaande woningen zal zorgen voor een wijzigend beeld, dat in die mate verschillend is van het bestaande beeld dat de mate van tolerantie, die van bewoners in agrarisch gebied mag worden verwacht, wordt overschreden. De tussenkomen partij stelt dat in de nabije omgeving van het aangevraagde nog een andere woning is gevestigd met eenzelfde bouwtypologie. Dit gegeven wordt door de verzoekende partij noch tegengesproken, noch in haar argumentatie betrokken.

Gelet op het bovenstaande is hinder van de bestreden beslissing voor het woon- en leefgenot van de verzoekende partij minstens te relativiseren, temeer daar de verzoekende partij op huidig ogenblik niet woonachtig is in haar eigendom in de Rupelmondestraat en zij verklaart eerst verbouwwerken te zullen uitvoeren alvorens er haar intrek te nemen. De vermeende nadelen zullen zich derhalve evenmin onmiddellijk manifesteren.

De verzoekende partij betoogt tevens dat zij morele schade lijdt omdat zij een emotionele band zou hebben met de terreinen in kwestie. Zij drukt de wens uit dat de beperkte impact van de woningen behouden zou blijven.

De Raad kan het niet invullen van de wensen van de verzoekende partij niet aanvaarden als bewijs van morele schade. De verzoekende partij maakt deze schade niet afdoende concreet en toont niet aan dat deze in causaal verband staat met de bestreden beslissing. Het komt de Raad bovendien voor dat de vermeende morele schade niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar eerder uit het feit dat zij of haar familie niet langer over het eigenaarschap beschikt en derhalve niet langer het lot van deze woningen bepaalt

Wat betreft het aangevoerde financieel nadeel als gevolg van een waardevermindering van de woning van de verzoekende partij, merkt de Raad op dat een financieel nadeel op zich geen motief vormt om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden, en in elk geval dermate omvangrijk moet zijn dat de verzoekende partij de duur van de vernietigingsprocedure niet zal kunnen overbruggen. De Raad merkt op dat de verzoekende partij

de vermeende financiële schade niet verder duidt of concretiseert, zodat haar stelling een loutere theoretische aanname lijkt zonder enige onderbouwing.

De voorgaande overwegingen nopen de Raad er toe vast te stellen dat de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen of alleszins het zwaarwichtig karakter van deze nadelen, niet is aangetoond.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 mei 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH